

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/208/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812204575
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7812204575.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu: EOS KSI Česká republika, s.r.o., Praha 4, Novodvorská 994, IČO: 25 117 483, práv. zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 3, IČO: 36 613 843, proti žalovaným 1.) P. M., V. Y. X., M. XXX, 2.) B. M., V. Y. X., M. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, zast. advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, Advokátska kancelária Svidník, Sov. hrdinov 163/66, o 4.106,34 Eur s prísl, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava, č.k. 9C/21/2013-72 z 30.1.2013 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie v napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka.

Zaväzuje žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania v sume 100 eur, ktoré je povinný zaplatiť advokátovi vedľajšieho účastníka JUDr. Igorovi Šafrankovi do 3 dní po právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa uznesením zastavil konanie. Náhradu trov konania žalovaným v 1. a 2. rade nepriznal. Zaviazal žalobcu nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi v sume 356,93 € na účet zástupcu vedľajšieho účastníka do 3 dní po právoplatnosti uznesenia. Uložil Daňovému úradu Bratislava vrátiť žalobcovi časť zaplateného súdneho poplatku do 3 dní od doručenia právoplatného uznesenia.

O zastavení konania vo veci samej rozhodol podľa § 96 ods. 1 O.s.p., keďže právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 10.9.2012 v celom rozsahu vzal návrh späť.

O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.. Späťvzatie žaloby hodnotil ako procesný neúspech žalobcu v konaní, keďže k späťvzatiu nedošlo z dôvodu správania sa žalovaného po podaní návrhu. Priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, vychádzajúc z hodnoty 3.816,36 € a odmenu priznal za dva úkony právnej pomoci prípravu a prevzatie zastúpenia, vrátane prvej porady a odpor, t.j. 2 x 141,09 €, paušálnu náhradu 2 x 7,63 € a 20 % DPH v sume 59,49 €.

O vrátení časti súdneho poplatku rozhodol s poukazom na ust. § 11 ods. 3,4 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

Uznesenie vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka napadol včas podaným odvolaním žalobca. Navrhol napadnutý výrok zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať,

uplatnil si nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Poukazujúc na cieľ združenia zastával názor, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Poukazoval na to, že združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie a môže využívať aj určenú podporu ministerstva. Poukazoval na dôvodovú správu k zák. č. 384/2008 Z.z.. Uviedol, že z vlastných skúseností má vedomosť, že združenie pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade, navyše vedľajší účastník viaceré podania nadbytočne opakuje, bez uvedenia nových významných skutočností. Poukazoval na to, že rovnaký právny názor vyjadril Krajský súd v Košiciach vo veci sp.zn. 6Co/141/2012. Poukázal na to, že pre vstup vedľajšieho účastníka nebol žiadny dôvod, takýto vstup iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov. Poukazoval na to, že obdobný právny názor bol vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 17Co/91/2012. V zmysle vyššie uvedeného zastával názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je podľa neho dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p.. Poukazoval na to, že združenie nevystupuje ako splnomocnený zástupca odporcov. Upozorňoval na to, že nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje sa základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa článku 47 ods. 2,3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené. Poukázal na to, že obdobný právny názor vyslovil Ústavný súd SR v náleze II ÚS 78/03, ako aj Krajský súd Banská Bystrica v rozhodnutí sp.zn. 16Co/100/2012. Bol toho názoru, že odmenu za úkony právnej služby poskytnuté právnym zástupcom vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nemožno považovať za účelne vynaložené trovy, uvedený právny názor potvrdili rôzne senáty viacerých krajských súdov vo viacerých rozhodnutiach, citoval krajské sudy a spisové značky, v ktorých rozhodnutiach takýto názor bol zaujatý.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnuté uznesenie potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania za 1 úkon právnej pomoci, vyjadrenie k odvolaniu vo výške 75,52 €, paušálnu náhradu 7,81 €, DPH vo výške 20 %, 16,67 €, čo spolu predstavuje čiastku 100 €. Poukazoval na to, že podľa § 93 ods. 4 O.s.p. má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však iba sám za seba. Považoval za absurdné, ak žalobca ako účastník konania zastúpený advokátom upiera právo na zastúpenie advokátom inému účastníkovi. Bol toho názoru, že účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odvodiť z článku 47 ods. 2 Ústavy, ktorý citoval. Samotná skutočnosť, že vedľajší účastník má principiálne právo na náhradu trov konania podľa neho nie je medzi účastníkmi sporná, napriek tomu poukazoval na uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo/71/2010. Osobitne dal do pozornosti najnovší Občiansky súdny poriadok, Komentár - I. diel druhé vydanie 2012. Poukazoval na to, že u dodávateľa ide o nekalé obchodné praktiky, ktoré sťažujú už aj tak ťažké sociálne postavenie najchudobnejších vrstiev obyvateľstva a proti takýmto dodávateľom a proti neprijateľným zmluvným podmienkam a nekalým obchodným praktikám je úloha v združení nezastupiteľná. Príkladom vypočítaval ďalšie neprijateľné zmluvné podmienky, poukazoval na to, že svojou činnosťou naplňa vysoké ciele politiky EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľov. Dal do pozornosti rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C - 279/09, z ktorého vyplýva, že združenie na ochranu spotrebiteľa má právo na advokáta, aj na náhradu trov konania, novelizované znenie § 37 O.s.p.. K námietke, že má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie uviedol, že má iba jednu takúto členku, ktorá žiadnu právnu prax nevykonáva. Poskytnutý finančný príspevok pri objeme činnosti, ktorú vykonáva, však nepokrýva ani poštovné výdavky. Navyše nie je mu jasné, prečo by mal štát dotovať prehrané súdne spory dodávateľov, resp. vymáhačských spoločností. Uviedol, že je pravdou, že súd ani odporca neinicioval jeho vstup do konania, ale vstúpil doň z vlastnej iniciatívy, ktoré vyplýva z § 93 ods. 3 O.s.p., ktorý žalobca účelovo prehliada. Bol toho názoru, že disponovanie alebo nedisponovanie súhlasom žalovaného, nakoľko nemá žiaden právny význam a zákon ho nielenže nevyžaduje, ale ani nepredpokladá, nakoľko vedľajší účastník koná iba sám za seba, je irelevantné. Nesúhlasil s argumentom, podľa ktorého pre paušálny vstup združenia do konaní nebol žiadny dôvod. Zdôrazňoval, že dôvod na jeho vstup do konania bol, ak výsledkom je späťvzatie žaloby v celom rozsahu. O použití ust. § 150 O.s.p. uvádzal, že na takýto postup nie sú dané zákonné podmienky, pretože nie je splnená ani podmienka, že ide o dôvody hodné osobitného zreteľa, ani že ide o výnimočné okolnosti. K tvrdeniu, že jeho podania sa nadbytočne opakujú, bez uvedenia nových významných skutočností uviedol, že je to preto, lebo týmito vyjadreniami reaguje na rovnaké žaloby žalobcu. Nie je mu jasné prečo by pri vznášaní námietky premlčania mal vo veci používať nejaké inovované formulácie. K otázke práva na náhradu trov konania poukazoval na stovky rozhodnutí jednotlivých senátov, z ktorých viacero spisových značiek jednotlivých krajských súdov

uvádzal. Z niektorých rozhodnutí osobitne citoval napr. Krajského súdu Košice sp.zn. 9Co/59/2012, Krajského súdu Nitra sp.zn. 9Co/228/2012, Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 16Co/186/2012, Krajského súdu Trenčín sp.zn. 17Co/220/2010 a ďalších.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Podľa § 9 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ak nie je ustanovené inak považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považujú aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je 1/13 výpočtového základu, ak klientom je spotrebiteľ a ide o zastupovanie v spore zo spotrebiteľskej zmluvy.

Ustanovenie § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že sa konanie muselo zastaviť. Zavinenie možno posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, pretože potom by išlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť nároku vo veci samej. Preto pokiaľ navrhovateľ vzal návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania a preto je povinný nahradiť trovy konania odporcovi (pokiaľ neprichádza do úvahy postup podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p.).

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. vedľajší účastník má rovnaké procesné práva ako účastník konania, na strane ktorého vystupuje. Preto to, čo sa vzťahuje na účastníka konania, platí, najmä z hľadiska náhrady trov konania aj pre vedľajšieho účastníka.

Základnou otázkou na rozhodnutie o náhrade trov podľa zásady úspechu vyjadrenej predovšetkým v § 142 ods. 1 O.s.p. vo vzťahu ku trovám právneho zastúpenia advokátom, z ktorej je potrebné vychádzať aj pri rozhodovaní podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., t.j. v tejto veci, je to, či takéto trovy so zreteľom na skutkovú a právnu zložitnosť predmetu súdnej ochrany sú alebo nie sú účelne vynaložené, ak sa súčasne vezme do úvahy aj to, že právne zastúpené advokátom je združenie podľa zákona č. 250/2007 Z. z.

Predpoklad na priznanie náhrady trov konania v posudzovanej veci spočívajúci v podmienke, že trovy musia byť účelne vynaložené, treba interpretovať v súlade s článkom 47 ods. 2 Ústavy a § 3 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z. z., z ktorých vyplýva, že každý má právo súdnu a inú ochranu a každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Do obsahu tohto

základného práva na právnu pomoc nesporne patrí aj zastúpenie účastníka konania advokátom. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť združenia, aby vo veciach, v ktorých je účastníkom alebo vedľajším účastníkom v konaní pred súdmi konalo bez reálneho uplatnenia základného práva na právnu pomoc, ktoré patrí každému, vrátane právneho zastúpenia advokátom. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, odvolací súd dospel k záveru, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je taký výklad § 142 ods. 1 O.s.p., resp. § 146 ods. 2 O.s.p., ktorý akceptuje, že združenie spotrebiteľov, ak uplatní základné právo na súdnu ochranu zásadne má právo na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak by niektoré úkony právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom boli zbytočné, resp. neúčelné.

Odvolací súd má za to, že v danom prípade úkony vedľajšieho účastníka, za ktoré mu bola priznaná náhrada trov konania sú úkonmi účelne vynaloženými, keďže boli vykonané skôr, ako došlo k späťvzatiu žaloby.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, odvolací súd ako už bolo vyššie uvedené, potvrdil uznesenie v napadnutej časti vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka.

Výrok o trovách odvolacieho konania vyplýva z § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania má účastník, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, v danom prípade vedľajší účastník, preto mu bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania pozostávajúca z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej pomoci - vyjadrenie k odvolaniu v sume 75,52 € (§ 14 ods. 3 písm. b/ vyhl.č. 655/2004 Z.z.), paušálnej náhrady 7,81 € (§ 16 ods. 3 cit.vyhl.) a DPH 20 % v sume 16,67 € (§18 ods. 3 cit. vyhl.), čo spolu predstavuje 100 €, ktorú sumu je žalobca povinný zaplatiť advokátovi vedľajšieho účastníka JUDr. Igorovi Šafrankovi na účet vo VÚB Prešov č. ú. 42949-572/0200 VS 331244 v súlade s § 149 ods. 1 O.s.p. do 3 dní po právoplatnosti uznesenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.